

PIEGOWATY (4) *ai*

e, o oraz a *jasne*.

sg m N piegowaty (2). \diamond *f* [*G* piegowaty.] \diamond *A* piegowatą (1). \diamond *pl N m an* piegowaté (*cum N*: konie) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład z SienHerb) – XVIII w.

1. *Obsypany piegami, mający dużo piegów; lentiginosus Murm, Mymer¹ (3) : Lentiginofus Molicht. Pyegowáty. Murm 67; Mymer¹ 24; [Volck Qqq3].*

Wyrażenia: [»barwa piegowata«: Hic est uetus uictus ueternosus senex, colore mustelino. To iest ftáry/ flaby/ opuchły/ bárwy piegowaty TerentMatKęł E5.]

»piegowata twarz« (1): Też korzeń z miodem á z ocztem zmiełzany/ znańieniem pokrziwowym ftłuczony/ tim piegowatą twarz y flakowatą pomazuy/ zginą ony nieczyłtości. FalZioł I 93a.

Szereg: »piegowaty i flakowaty« (1): FalZioł I 93a cf »piegowata twarz«.

2. *O maści końskiej; prawdopodobnie nakrapiany drobnymi plamkami (1) : Piegowaté á przemiełzáné śiérścią białą/ bywáią konie pręcý á dobrzy. SienLek 186v.*

Cf CZARNOPIEGOWATY, PIEGATY, PIEGAWY